

Visitagudstjeneste Bindal 3.10.21.

Prekenteeksten i dag står skrevet i 5. Mosebok 30.11-15.

Denne uka har vi hatt noen fine dager her i Bindal, Det har slått meg at i mange av de samtalene vi har hatt har kirkene stått i fokus. Folk er glad i kirkene sine, og kirkehusene betyr mye for troen og tilhørigheten. Som en av konfirmantene sa: Det er jo der vi alltid har vært, det er der vi hører til.

Kirka her på Vassås er i seg selv et smykke, en skatt det er viktig å ta vare på. Den er vakker. Men den er mer enn det. Kirka her har et språk i arkitektur og kunst som vil fortelle oss noe. Det er ikke likegyldig hvordan en kirke er bygd eller hvilke utsmykninger den har.

I en luthersk kirke er ordets forkynnelse viktig. Prekestolen er synlig plassert for å understreke det. Og Bibelen på alteret er et uttrykk for det samme. Ordet om Gud slik vi finner det i Bibelen er sentrum i kirka. Slik står det jo også i den teksten som er prekenteekst i dag: Der understrekes det at Ordet om Gud må læres og forkynnes slik at det kan bli ett med hvert menneske,» ordet er deg nær i din munn og i ditt hjerte, så du kan leve etter det». Kirkas oppgave er å forkynne ordet om Gud slik at det blir en del av vårt liv og slik at det bærer oss gjennom livet.

Dette kan gjøres gjennom ord. Men det kan også gjøres gjennom symboler. I dag vil jeg ta frem to symbolske uttrykk her i Vassås kirke. To symbolske uttrykk som viser oss noe av hva tro på Gud er og hvordan troen kan integreres i våre liv.

For det første: Kirka her er en åttekantet kirke, det kalles i kirkehistorien en oktagon. Noen av de aller første kristne kirkene var åttekantet. Tallet åtte hadde en spesiell betydning. Vi sier ofte at Jesus stod opp på den første dag i ukene, søndagen. Men søndagen kunne også sees på som den åttende dagen. Skapelsen hadde skjedd på syv dager, på den åttende dagen skjedde den nye skapelse dom kom gjennom Jesus. Åttetallet ble et tegn på oppstandelsen. De første kristne var svært opptatt av at for å komme inn i kirkens fellesskap måtte de døpes. Det er vi jo også i dag også, Vi tenker at dåpen er inngangen i kirken, og gjennom dåpen får vi del i Gudslivet på en helt spesiell måte. I dag har vi vært med på dette igjen: Et barn er blitt døpt og tatt inn i fellesskapet med den oppstandne Kristus. Den åttekantede kirken ble derfor tidlig et symbol på dåpen. I Vassås kirke understrekes dette enda mer av det vakre bildet av

Håkon Gullvåg som henger på en av de åtte veggene. Det forestiller Jesu dåp. Både den åttekantede formen og dette maleriet er symbolske ord som skal fortelle oss at dåpen og hva dåpen gir. Jeg er blitt mer og mer opptatt av hvor viktig dåpen er. Den gir oss del i et fellesskap med Gud som ikke er avhengig av hvor dyktige vi er eller hvor mye vi tror. Når vi døpes FÅR vi troen som gave, den øses over oss i vannet og den gis oss i ordene som leses: «Jeg døper deg i faderens, og Sønnenes og Den hellige ånds navn». I en tid hvor vi så ofte dømmes etter hva vi kan prestere står dåpen der som en handling som gis oss av nåde, ufortjent og for alltid. Å være kristen slik vi blir i dåpen er aldri prestasjon, det er gave. Og vi blir alle døpt med den samme dåp. PÅ en måte er dåpen et stort likestillingsprosjekt, når vi blir døpt spørre det aldri etter hvem vi er. I dåpen dreier det seg om at alle er likeverdige og blir en del av kirken- Og i dåpen blir vi del av den verdensvide kirke. Når vi døpes settes vi inn i en sammenheng med andre mennesker over hele verden.. Dåpen er en utfordring til ikke å bare leve et liv med mål om individuell lykke, dåpen er en utfordring til solidaritet og ansvar.

Dette er tre perspektiver ved dåpen som jeg tror vår tids mennesker trenger å bli minnet på. Den kristne tro gir oss et fellesskap som ikke er tuftet på hva vi presterer, hvor det ikke er noen krav til oss, Og den kristne tro gir oss et fellesskap hvor vi er likeverdige, De menneskelige skillene som vi ofte setter opp: rase, seksualitet, kjønn. alder, funksjonsdyktigheta være rik eller fattig, De skillene viskes ut i dåpen. Derfor er det å være bevisst på sin dåp et korrektiv til ikke å gjøre forskjell på folk. Og dåpen gir oss en livsoppgave: å leve i solidaritet med alle. Gud er alles Gud, ja teksten i dag sier at Guds lov er skrevet i alles hjerter. Den åttekantede Vassås kirke er i sin arkitektur et vitnesbyrd om det.

For det andre: Når vi kommer inn i en kirke går vi alltid mot alteret. Slik også her i Vassås. Det har vært mange altertavler her, men den vi nå har er et maleri av E Ulving fra 1912, Motivet er Emmausvandrerne. Alterbildet er på en måte ord gitt oss i et maleri. Alterbildet henger der ikke bare fordi det er pent, men fordi det skal fortelle oss noe viktig. Motivet med Emmausvandrerne er hentete fra fortellingen om da Jesus var blitt korsfestet. Disiplene hans var fortvilet. Det de hadde trodd på var på en måte blitt tilintetgjort. Jesus var død og begravet. Alt var over. To av disiplene begir seg rett og slett på hjemvei. Bort fra Jerusalem der katastrofen hadde skjedd. De er på vei hjem til Emmaus. Da kommer det en mann og går sammen med dem. De kjenner ham ikke der de går og snakker sammen. Men de er gjestfrie og ber han inn i huset sitt når de

kommer frem. Når de spiser sammen bryter den fremmede brødet. Da kjenner de ham igjen: Det er Jesus. Han er ikke død, han lever.

Det var fellesskapet og nærværet med Jesus som gjorde at de forstod hvem han var. Kirka her skal hjelpe oss til å ha fellesskap med den oppstandne Jesus Kristus. Men kirka skal også hjelpe oss til å ha fellesskap med hverandre.

Nå i koronatiden har vi erfart hvor viktig fellesskap er. For kirka var det veldig vanskelig at vi måtte ha begrensninger på hvor mange som kunne komme hit. For kirkas vesen er at den skal være for alle, og at fellesskapet her aldri skal stenge noen ute.

Alterbildet her i Vassås kirke forteller om fellesskap, fellesskapet med Jesus som vi får gjennom dåpen, og det likeverdige fellesskapet med hverandre. De to Emmausvandrerne som de kalles samtaler med Jesus. Det er et godt forbilde for oss. Vi trenger fora der vi kan snakke sammen om tro og liv, om hvordan livet vårt er og hva som er viktig. Vi trenger å møtes ansikt til ansikt. Det kristne budskap, ordene fra Gud som vi skal forkynne, handler om å skape nærhet som gjør at vi våger å møte hverandre.

Symbolikken her i Vassås kirke forteller oss viktige ting om livet og troen: Det åttekantede rommet minner oss på dåpen, minner oss på at vi tilhører et fellesskap av døpte over hele jorden, minner oss på takknemligheten over det prestasjonsløse fellesskap med Gud, og minner oss på ansvaret for hverandre, Dåpen understreker at vi mennesker hører sammen, og det aspektet kaller oss til solidaritet og ansvar. Altertavla minner oss på at vi skal få gå sammen med den oppstandne Jesus Kristus gjennom livet, ha troen med som en kilde til fred og trøst og livsmening. Og den minner oss på fellesskapet med hverandre, hvor viktig det er.

Til daglig er vel ikke så mange av oss opptatt av å tenke på hva dåpen vår betyr eller kirkens fellesskap. Vi lever våre liv i hverdagens rytme og oppgaver, noen ganger er det gode dager andre ganger er det mere krevende. Midt i dette hverdagslivet står kirken der, Vassås kirke er et tegn i tiden vår og i landskapet vårt. Her finnes et rom for refleksjon over livet, her finnes et rom for forankring, her finnes et rom for fellesskap med Gud og med hverandre, Her finnes et rom som setter hverdagene våre inn i en større sammenheng, Sammenhengen med den oppstandne Jesus Kristus.

Kirken er et ord fra Gud. Her er det plass til alt vi er.

ÆvfosoDHÅ svoeobesgfetea